

ROK 1922

Na jaře roku tohoto uhodila velká sucha, tak že polní rostliny trpěly na svém vzrůstu. Obilí bylo krátké, ale následkem několika malých deštů narostla přece zrna a žeň slibovala, že obilí bude dobře sypat. Dne 1. srpna ale o čtvrté hodině odpoledne přihnala se od severozápadu těžká bouře. Strhla se mračna a průtrž mračen provázelo strašné krupobití. Padaly kroupy jako holubi vejce veliké, později padaly kusy ledu, které dosahovaly velikosti slepičího vejce. Tyto kusy ledu padaly ovšem ojediněle. Pak přihnala se vítr a co kde na stromech zůstalo ulámal a zničil. Za 17 minut byla úroda úplně zničena. Co nerozbily kroupy, to odplavily místy proudy valící se vody. Od obce na západní stranu dalo se, co zůstalo na polích přece jen, posekat ale směrem východním řádila bouře tak krutě, že úroda byla úplně do země zatlučena a uplavena. Tam se nesklidilo nic, ani sláma. Silné stromy byly vyvráceny a přelámány a které zůstaly státi, byly úplně bez listí a ovoce leželo na zemi mezi kroupami. Řepa byla úplně roztrískána stejně dopadly i brambory. Jen holá země místo krásné zeleně a houpající se úrody obilí. Pohled jako na zimní krajinu. Nejstarší lidé nepamatují podobné katastrofy, aniž od svých dědů o něčem podobném slyšeli. Ještě třetího dne na dolíkách leželo na půl metru naplavených krup, smíšených s různým ovocem a zrním sem naplaveným. Od tohoto dne velmi často a vydatně přšelo tak že, co se ze sklizně zachránit dalo i to stálými dešti napolo shnilo. Brambory namnoze shnily a následkem velkého mokra dobývali je lidé ze země vidlemi, neb vyorávat je to nešlo. Oralo se a za pluhem tekla voda po brázdách. Smutný rok a smutné vyhlídky do budoucnosti. Dobytek bylo nutno odprodávat za hanebně nízké ceny. Kráva loni koupená za 8000Kč, prodána letos za 600Kč. Tak se časy mění. Doufejme, že za rok bude lépe.